

2. Ændringsforslag

til

Lovforslag Nr. 34 om Alderdomsunderstøttelse.

§ 1.

Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forskaffe sig selv eller dem, over for hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det, der ifølge nedenstaaende Bestemmelser bliver at anse som det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal, for saa vidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne Bestemmelser være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse.

Som ligeberettiget med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som, forinden Lov af 19de Marts 1898 traadte i Kraft, har været i Ægteskab med en Mand med Indfødsret.

§ 2.

Adgang til Alderdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af:

- a) at den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning;
- b) at Trangen ikke er begrundet i *ødselt Levned* eller i Handlinger, ved hvilke han har givet Afkald paa eller betaget sig selv Subsistensmidler paa saadan Maade, at det skønnes at være sket for at opnaa Alderdomsunderstøttelse;
- c) at hans Levned ikke har været af saadan Art, at det i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (*erhvervsmæssig Utugt, vitterlig Drikfældighed, professionelt Tiggeri og lignende*);
- d) at han ikke i en Begæring om Alderdomsunderstøttelse har besvaret væsentlige Spørgsmaal urigtigt paa saadan Maade, at det skønnes at være sket for at vildlede;
- e) at han i de sidste 5 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp, og ikke for anden Gang eller oftere er funden skyldig i *Løsgængeri og Betleri*.